

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

V. De Codice Psalterij vetusto per S. Ottonem renouato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

Psal. 102.

Ecclesiast. 29.

lationis manum ab eo non subtrahatis. Cui ille subridens; Et quis ego, inquit, vel quid ego? aut quid magni in me esse poterit? Si tamen excelsus Dominus, qui humilia respicit, & alta à longè cognoscit, exiguitatem meam promouere dignatus fuerit, absit à me peccatum hoc in Domino, vt benignitas & humanitas mihi à vobis impensa obliuioni tradatur. Scriptum quippe est; Eleemofyna viri quasi sacculus cum ipso & gratiam hominis quasi pupillam conseruabit. Decet igitur, vt & ego gratiam & misericordiam, quam hic inueni, domui huic conseruem; quod & postea deuotus impleuit, quia, factus Episcopus eüdem Richardum familiarem sibi vernulam assumpsit, & specialis amoris priuilegio fouere non desit.

* Sic legend. &
 verinendum.
 Vido Notae.

De Codice * Spalterij vetustoper S. Ottonem renouato.

CAPVT QVINTVM.

Ebbe.

Ed vt ad id redeam, vnde digressus sum, Imperator Henricus, fide & prudentia pij Ottonis cognita, secretius eum compellans, an Spalterium corde tenus spallere posset, inquisiuit. Quo respondente; etiam: gauisus Imperator, eum sibi assidere præcepit, & remotis aliis, Spalmodie cum eo vacabat, quoties à negotiis expeditus esse poterat: erat enim Imperator literis vsq; adeo imbutus, vt chartas, à quibuslibet sibi directas, per semetipsum legere & intelligere præualeret. Codex autem in quo Spalmos decatabat manuali frequentia rugosus, & admodum obfuscatus erat. Quod pius Otto cernens, absente Imperatore, vetusto codicem inuolucro despoliauit, & nouam mercatus pellem, eum que decenter cooperiens, loco suo reposuit. Veniens ergo postmodum Imperator, & quod factum erat nesciens, Spalterium à Cubiculariis requirebat. Turbantibus autem se ad quærendum Cubiculariis, dum præ oculis omnium iacens veteribus tessellis Codex exutus; & nouis decoratus indu-

induuis nescitur, fit huc illucque discursus, nec quidquam reperitur.

Tandem Imperator diuino commonitus instinctu; Vocate, inquit, Ottonem meum, & ab eo sciscitami. Quo coram posito, Imperator ab eo *Spalterium* exquirebat. At ille concitus librum coram Imperatore iacentem eleuans; ecce, ait, præ oculis omnium hic fuit, vbi & semper reponebatur. Obstupefactus Imperator; & quis ait, tam nitido hunc innovauit operimento? At ille ait; Ego Domine. Quo audito Imperator, collum eius blandis stringens amplexibus, & in oscula prouens; Viuit Dominus, inquit; sicut tu inter cætera diligentia monumenta, *Spalterium* meum vetusto exutum tegmine, nouo illustrasti operimento; sic & ego te paupertatis tunica spoliatum, noui honoris culmine sublimabo. Et exinde querebat opportunitatem, quomodo eum promouere, & Pontificali infula redimire posset. Nec multo post, annulus cum virga pastorali * Præmensis Episcopi ad curtem regiam * *Bremensis*, perlata est.

Quod illis diebus inuestituras Ecclesiarum Imperatores dare solebant, & de insignibus ad Imperatorem illatis in obitu Ruperti Episcopi Babergerensis.

CAPVT SEXTVM.

Hoc siquidem tempore Ecclesia liberam electionem non habebat, sicut postea sub Henrico V. mediante piæ memoriæ Callisto Papa actum est; sed, cum quilibet Antistes viam vniuersæ carnis ingressus fuisset, mox capitanei ciuitatis illius, annulum & virgam pastorem ad Palatium trans mittebant; sicque regia auctoritas, communicato cum Aulicis consilio, orbatæ plebi

*Ebbæ.
De abusu isto
multa Baro-
nius Tom. II. &
Tom. 12. & ego
in Apologia
Baroniæ.*